

Ahoj děti!

Časopis pro děti farnosti Jindřichův Hradec, neděle 20.3.2022

Dnes nás čeká hned několik různých příběhů – některé patří ke čtením z této neděle (máme už třetí neděli postní doby), jiné ke svátkům, které v tomto období slavíme a nakonec si povíme další část příběhu velikonočního. Je toho víc než dost, ale možná nakonec zjistíme, že jedna věc všechny ty příběhy spojuje. Co to je, Vám napoví obrázek k vybarvení na konci druhé strany.

Vaše Majka

Okénko z nedělních čtení

Vzpomínáte, jak jsme se minule setkali s Mojžíšem? Dnes si o něm poslechneme v prvním čtení. Mojžíš část svého života prožil jako pastevec. A právě, když jednoho dne pásł stádo na daleké pastvině, uviděl zvláštní věc – keř, který hořel, ale neubýval. V tom keři se Mojžíšovi ozval Bůh, dokonce na něj zavolal jménem. To bylo poprvé, kdy se Mojžíš setkal s Bohem – Hospodinem. Bůh mu dal za úkol vysvobodit izraelský lid, který žil v otroctví v Egyptě. Mojžíš nevěděl, jak to má udělat. Bůh mu ale řekl, že když přijde k Izraelcům ve jménu Hospodina, Boha jejich otců, „Toho, který je“, Boží síla bude s ním a on svůj úkol dokáže splnit. A tak Mojžíš nakonec opravdu izraelský národ z Egypta vyvedl.

V evangeliu pak uslyšíme podobenství o fíkovníku, které Pán Ježíš vyprávěl svým učedníkům. Je o stromu zasazeném na vinici, který ale nedává žádné ovoce. Majitel vinice proto rozhodne, aby zahradník strom porazil. Na co strom, který už několik let neplodí? Zahradník se ale přimluví – zkusí ještě strom okopat a pohnojit, jen aby dostal ještě šanci aspoň jeden rok. Snad příště plody mít bude. Takhle Bůh dává další a další šanci i nám – i když teď se nám nedaří být užiteční, snad příště se nám povede lépe.

Svátek svatého Josefa (19.3.) a Slavnost Zvěstování Panně Marii (25.3.)

V těchto dnech slavíme blízko sebe dva svátky, které spolu docela dobře souvisejí. Začneme tím druhým a významnějším – Zvěstování Panně Marii nám připomíná důležitou událost spojenou s životem Pána Ježíše. K obyčejné venkovské dívce Marii totiž Bůh poslal anděla, dokonce archanděla, jménem Gabriel. Ten nesl Marii od Boha vzkaz, že se má stát matkou Božího Syna. Maria měla snoubence Josefa, se kterým se chtěli vzít, ale ještě nebyli manželé a nežili spolu. Marii tedy nebylo jasné, jak by mohla mít děťátko. Anděl ji ale ujistil, že u Boha je možné všechno, a Maria mu uvěřila. Souhlasila s Božím plánem a o devět měsíců později v Betlémě porodila Ježíška. Svatý Josef byl právě tím Mariiným snoubencem. Dobře věděl, že není tatínkem očekávaného miminka a jistě to pro něj nebylo vůbec jednoduché, ale i on uvěřil, že dítě bude od Boha, Marii si vzal za manželku a o ni i o Ježíše se celý život věrně staral.

Připravujeme se na Velikonoce

Když Ježíš vjel do bran Jeruzaléma a zástupy ho vítaly jako krále, nebyli z toho nadšení všichni. Významní představitelé židovského náboženství v Ježíšovi viděli někoho, kdo je ohrožuje. O Bohu mluvil jinak než oni. Lidem říkal, že je to jejich milující Otec a chce hlavně to, aby se lidé měli doopravdy rádi. Ne, že je nejdůležitější přesně dodržovat nepřeborné množství příkazů a zákazů, na kterých si oni tak zakládali. A pak je také děsilo, jak velké zástupy lidí Ježíšovo učení nadšeně

poslouchají. Báli se, že teď, když Ježíše provolávají králem, vznikne z toho vzpoura proti Římanům, kteří tehdy židovskému národu vládli, a všechno nakonec dopadne špatně.

Ježíš pak navštívil jeruzalémský chrám. Bylo tam plno lidí, bohatých i chudých, kteří přišli do města na svátky, ale také spousta stánků s obětními zvířaty a ke směňování peněz. A všichni ti obchodníci na svátečním ruchu dobře vydělávali. Ježíše ten pohled velice mrzel – vždyť chrám má být přece místem modlitby, domem jeho Otce! Rozzlobil se, začal stánky převracet a všechny obchodníky a směnárníky z chrámu vyhnal. V dalších dnech Ježíš přicházel do chrámu, učil tam o Bohu, uzdravoval nemocné a nejrůznější lidé ho chodili nadšeně poslouchat. To byl další důvod, proč se židovští představení rozhodli, že je třeba se Ježíše zbavit, jen zatím nevěděli, jak to udělat.

Nápady k zamyšlení, vytváření, kreslení...

Dnešní příběhy nám ukazují, co znamená „nést dobré ovoce“. V Ježíšově podobenství byl příkladem fíkovník, který má dávat sladké fíky. „Plody nes!“ i Mojžíš, který se spolehl na Boha a dokázal veliké věci, když vysvobodil Izraelce z otroctví. Také Panna Maria, která uvěřila Božímu plánu a stala se matkou Božího Syna. Nebo svatý Josef, který přijal svůj úkol a staral se tiše a nenápadně den po dni o Marii a Ježíše, nejlépe jak mohl. „Nést dobré ovoce“ znamená přijmout svůj úkol v Božím plánu – dělat to, co zrovna dělat máme, a dělat to nejlépe jak dovedeme, ať už je to nějaké veliké hrdinství, nebo trochu nudná každodenní povinnost.

Zkuste se zamyslet, co je Vaším úkolem právě teď – možná co nejlépe se učit, poslouchat rodiče a neodmlouvat, nebo možná být někomu opravdovým kamarádem..? Jak se Vám daří „nést ovoce“? Pokud ano, poděkujte Bohu za možnost být užitečný. Jestli se Vám moc nedaří, nebojte se – vždyť i ten fíkovník dostal ještě šanci – a poproste Boha o sílu a vytrvalost, abyste svůj úkol zvládali lépe. Právě teď v postní době je ta nejlepší příležitost se snažit být lepší.

Těším se, že mi na nástěnku přidáte nějaký pěkný obrázek. Který z příběhů Vás dnes nejvíc zaujal – Mojžíš a hořící keř, fíkovník, svatý Josef, Panna Maria s archandělem Gabrielem nebo Pán Ježíš v chrámu?

